

בבית המשפט העליון

בש"פ 2046/19

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר שנייה מעבר לתשעה חודשים
לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה
- מעצרים), התשנ"ו – 1996

תאריך הישיבה: י"ב באדר ב' התשעט (21.3.2019)

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיב: עו"ד שי אדרי

החלטה

1. בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיב מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 בתשעים ימים החל מיום 27.3.2019, או עד למתן פסק הדין בת"פ 66582-12-14 ובת"פ 23053-05-18 (בהם אוחדו הדיונים) בבית המשפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. ביום 30.12.2014, הוגש נגד המשיב כתב אישום במסגרת ת"פ 66582-12-14 (להלן: כתב האישום הראשון), המייחס למשיב ביצוע עבירת מעשה מגונה בפומבי לפי סעיף 349(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק). על פי העובדות הנטענות בכתב האישום, המשיב ביצע מעשה מגונה בפומבי בקטינה בעת שצעדה לבית ספרה.

ביום 10.5.2018, הוגש נגד המשיב כתב אישום נוסף במסגרת ת"פ 23053-05-18 (להלן: כתב האישום השני) הכולל ארבעה אישומים המייחסים למשיב ביצוע מספר מעשים מגונים לפי סעיף 348(ג) לחוק; מספר הטרדות מיניות לפי סעיפים 5(א), 3(א)(3) ו-3(א)(4) לחוק מניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998; ומספר פגיעות בפרטיות לפי סעיפים 2(1) ו-5. על פי העובדות הנטענות בכתב האישום השני, פנה המשיב לתשע נשים בהן נתקל במקומות ציבוריים, עקב אחריהן והטריד אותן מינית, על ידי כך שהפנה אליהן, חרף התנגדותן התייחסויות מיניות בוטות. בשלושה מן המקרים, ביצע המשיב מעשים מגונים במתלוננות.

3. בד בבד, עם הגשת כתב האישום השני הוגשה בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. באותו היום התקיים דיון בבקשה ולבקשת בא-כוח המשיב הורה בית המשפט לפסיכיאטר המחוזי לערוך חוות דעת פסיכיאטרית בעניינו של המשיב וכן הורה בית המשפט על מעצרו עד להחלטה אחרת.

ביום 3.6.2018, התקבלה חוות הדעת הפסיכיאטרית ממנה עלה כי בזמן ביצוע העבירה המשיב היה מסוגל להבחין בין מותר ואסור ולהבין את הפסול בהתנהגותו, ולכן כשיר לעמוד לדין. בדיון באותו היום קבע בית המשפט כי קיימות ראיות לכאורה כנגד המשיב כדי להקים סיכוי סביר לביסוס הרשעתו. כן הורה בית המשפט על הכנת תסקיר מעצר מטעם שירות המבחן לשם בחינת חלופת מעצר.

4. ביום 21.6.2018 ניתן תסקיר המעצר בו שירות המבחן התרשם כי המשיב סובל מקשיים נפשיים וקוגניטיביים, כי הסיכוי להישנות עבירות מין קשור למצבו הנפשי של המשיב, וכי המשיב זקוק למסגרת שיקומית. שירות המבחן ציין את ספקנותו בדבר הבנתו המלאה של המשיב את מצבו ומשמעות המיוחס לו, והוסיף כי אין בנמצא מסגרת מתאימה לקליטתו המידית של המשיב ולכן אין הוא ממליץ לשחרורו ממעצר.

5. ביום 24.6.2018, הסכים בא-כוח המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ולקיום עילת מעצר וביקש כי המשיב יישלח לחוות דעת פסיכיאטרית נוספת. בהיעדר חלופת מעצר קבע בית המשפט כי המשיב ייעצר עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וכן הורה לפסיכיאטר המחוזי לערוך חוות דעת משלימה בעניינו לטובת המותב אשר ידון בתיק העיקרי.

6. משלא נסתיים משפטו של המשיב בתוך תשעה חודשים הגישה המבקשת בקשה להאריך את מעצרו בתשעים ימים. ביום 6.2.2019, הורה בית משפט זה (השופטת ד'

ברק-אדל) על מעצרו של המשיב בארבעים וחמישה ימים נוספים. לצד זאת, נקבע כי יש להחיש ככל הניתן את בדיקת עניינו של המשיב (בש"פ 752/19).

7. אשר למהלך הדיונים בתיק העיקרי, לאחר איחוד שני כתבי האישום נגד המשיב, הוגשו חוות דעת פסיכיאטריות ונדחו מספר דיונים, הגיעו והצדדים להסדר טיעון במסגרתו עתרו במשותף להפסקת ההליכים לפי סעיף 170 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: ה"חט"ד 9), וסעיף 19 לחוק הסעד (טיפול באנשים עם מוגבלות שכלית-התפתחותית), תשכ"ט-1969. הוסכם כי המשיב יופנה לתסקיר להערכת מסוכנות בעניינו ולאחריו יופנה לוועדת האבחון לצורך קביעת דרכי הטיפול.

הצדדים הסכימו כי לאחר קבלת התסקיר יעתרו במשותף לבית המשפט לאמץ את המלצות שירות המבחן וכן הוסכם כי עד למתן פסק הדין יותר המשיב במעצר וככל שיתברר בהתאם לחוות הדעת של גורמי הטיפול כי המשיב כשיר לעמוד לדין שמורה למבקשת הזכות לשקול לחדש את ההליכים נגדו. בהתאם להסכמות, בדיון ביום 9.10.2018, הורה בית המשפט על הכנת חוות דעת בדבר הערכת מסוכנות, ועדת האבחון ותסקיר שירות מבחן.

8. ביום 17.3.2019, התקיים דיון בבית המשפט במסגרתו ביקש בא-כוח המשיב דחייה של שבוע ימים על מנת לנסות לגבש חלופה שתתאים למשיב. בית המשפט קבע בהחלטתו כי ניכר שנעשה מאמץ על מנת להביא פתרון מעשי שיהיה בו מענה למורכבותו של המשיב ויאפשר את סיום ההליכים. בית המשפט הורה כי סיכום הראיון שנערך למשיב בהוסטל "שיכולים" ונתונים מתיקו הסוציאלי יועברו לבא-כוחו ולשירות המבחן, כאשר האחרון מתבקש לשוב ולטכס עצה בדבר מקומות השמה אחרים שיכולים להתאים למשיב. בית המשפט קבע דיון נוסף ביום 24.3.2019. נכון לעת הזו לא הצליחו שירותי הרווחה למצוא חלופה ראויה למשיב.

9. עתה מונחת לפני בקשת המדינה להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים, בה נטען כי העבירות המיוחסות למשיב מעידות על המסוכנות הגבוהה הנשקפת ממנו. צוין כי שחרורו של המשיב יסכן את הציבור באופן בלתי סביר וכי הדרך היחידה במסגרתה ניתן לשחררו היא בפיקוח הגורמים הטיפוליים ובהנחייתם. עם זאת, כל עוד לא תימצא חלופה מתאימה למשיב, יש להורות על הארכת מעצרו.

10. בדיון לפני מסרה באת כוח המדינה כי ועדת אבחון בעניינו של המשיב תתכנס ביום 14.4.2019, וביום 8.4.2019 תדון ועדת ההשמה בעניינו, ויש לקוות כי מהלך זה יוביל לפתרון, המוסכם בין הצדדים, שיאפשר שחרורו של המשיב ממעצר. בא כוח

המשיב העיר כי התהליך עלול להמשך פרק זמן יותר ממושך, ומן הראוי כי בתקופת הביניים עד למציאת פתרון טיפולי למשיב הוא ישוחרר לבית אמו. בתגובה ציינה באת כוח המדינה כי המדינה מוכנה שהארכת המעצר תהא לתקופה קצרה יותר כדי להגביר את הפיקוח השיפוטי על ההליך.

11. המשיב הוא אדם בעל מוגבלות שכלית-התפתחותית, וכאמור קיימת הסכמה בין הצדדים להפסיק את ההליכים נגדו בהתאם לסעיף 170 לחסד"פ. יישום ההסכמה והשלמת ההליכים תלויה במציאת מסגרת מתאימה לשילובו של המשיב. המחלוקת בין הצדדים נסבה כאמור אך על אופן החזקת המשיב בתקופת הביניים.

נוכח המסוכנות הנשקפת מהמשיב, האינטרס הציבורי בשמירה על שלום הציבור גובר בשלב זה על אינטרס המשיב לסיום מעצרו, ולפיכך אין מנוס מקבלת בקשת המדינה. עם זאת, בנסיבות הענין אני מוצא להגביל את הארכת המעצר ל- 45 ימים בלבד, תוך הבעת תקווה שכל הנוגעים בדבר ייעשו מאמץ מרבי להשלים את ההליכים הנדרשים במועד קרוב.

12. אשר על כן מעצרו של המשיב מוארך בזה ב- 45 ימים החל מיום 27.3.2019, או עד למתן פסק הדין בת"פ 14-12-66582 ובת"פ 18-05-23053 (בהם אוחדו הדיונים) בבית המשפט השלום בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד באדר ב' התשע"ט (21.3.2019).

שׁוֹפֵט